

ONDERWIJS

Fabian Leijten in zijn bedrijf in Kelpen-Oler.

foto Jeroen Kuit

Inspelen op talenten

SlimInICT in Kelpen-Oler is onlangs gestart met speciale ICT-opleidingen voor mensen die hun draai niet vinden in het reguliere onderwijs. **Eigenaar Fabian Leijten wil zo inspelen op de talenten van mensen die een afstand tot de arbeidsmarkt hebben.**

door Susan Jöris

Doorgaans noemen we het stoornissen of beperkingen: autisme, leerproblemen, handicaps... Maar eigenaar Fabian Leijten (27) van opleidingscentrum SlimInICT in Kelpen-Oler bekijkt het van de andere - positieve - kant. Hij kijkt door de 'beperkingen' heen en zoekt naar (verborgen) talenten. „Autisme bijvoorbeeld, kan juist een groot voordeel hebben in de ICT”, vindt Leijten. „Autisten kunnen goed nadenken, zich goed focussen op een taak en een eigen strategie bedenken.” „Maar”, zo zegt hij, „dan moet je ze wel de tools en de aandacht geven. Dan komen ze met mooie oplossingen en creatieve ideeën waar andere programmeurs van kunnen leren.” Die aandacht en tools wil Leijten autisten, en andere mensen die moeite hebben met een standaardopleiding, geven door ze ICT-opleidingen op maat te bieden. Opleidingen tot bijvoorbeeld programmeur,

grafisch ontwerper of systeembeheerder. In kleine klassen van niet meer dan tien leerlingen die bij elkaar zijn gezet omdat ze bij elkaar passen. „Iemand met het Gilles-de-la-tourettesyndroom moet je niet bij een autist zetten, die kan daar niet tegen. En mensen die hoogbegaafd zijn en snel leren, moet je niet bij mensen zetten die juist moeilijk kunnen leren. Hoogbegaafden hebben een uitdaging nodig.” Bij SlimInICT krijgen leerlingen in hun eigen tempo les. Bovendien is er ook een pedagoog be-

“Iemand zo dicht mogelijk bij een realistische werksituatie brengen.

Fabian Leijten

schikbaar voor eventuele extra steun. Daar wordt volgens Leijten niet zo heel veel gebruik van gemaakt omdat de meeste mensen via het zorgtraject al hun eigen coach hebben. De opleidingen zijn niet bedoeld als 'bezigheidstherapie'. SlimInICT probeert de leerlingen ook naar een passende baan in de sector te begeleiden. „De insteek is om iemand zo dicht mogelijk bij een realistische werksituatie te brengen, ze commercieel zo interessant mogelijk te maken”, zegt Leijten. „Ik heb meerdere ICT-bedrijven, dus ik weet wat klanten - potentiële werkgevers - vragen.” In de praktijk houdt dat in dat Leijten werkgevers benadert, uitlegt wat de kwaliteiten van de leerling zijn, maar ook waar de werkgever rekening mee moet houden. „Iemand kan zich bijvoorbeeld op een bepaalde manier kleden, omdat hij zich daar prettig bij voelt, maar in een stijl die niet past bij het bedrijf. Dan leg ik uit waarom hij dat doet. Je moet oplossingsgericht kijken, wat kan iemand wél? Ik heb bij-

voorbeeld werknemers die slecht horen of slecht zien, maar die wel heel goed zijn in bijvoorbeeld ontwerpen. Daar maak ik dan aanpassingen voor.” Leijten is SlimInICT niet zomaar gestart. Hij is ervaringsdeskundige. Na een moeizame tijd op de basisschool, bleek uit onderzoek dat hij hoogbegaafd was. „En dan heb je dat etiketje. Dan kun je er nog niks mee in het reguliere onderwijs omdat dat niet is toegespitst op hoogbegaafden.” Ook toen hij als tienjarige zijn mbo-diploma informatica haalde

“Als hoogbegaafd kind iets mag doen wat hij leuk vindt, komen er andere dingen los.

Fabian Leijten

en als dertienjarige naar de universiteit in Nijmegen ging, vond hij zijn plek niet. „Op de universiteit dacht ik dat het echte leven zou beginnen. Maar dat was niet zo. Ik wilde serieus genomen worden. Ik wilde dat er iets met de kennis die je kreeg, gedaan werd. Je moest je continu bewijzen tijdens examens, maar er werd verder niks mee gedaan. Op school moest je dingen leren die je niks interesseerde. Ik zag het nut er niet van in.” Op zijn dertiende werd hij bij een internationaal bedrijf in dienst genomen waar hij zelfstandig de ICT-infrastructureur op de schop mocht nemen. Eindelijk vond hij zijn uitdaging. Zijn talent leidde tot concrete dingen en in die tijd startte hij zijn eerste ICT-bedrijf. „Als een hoogbegaafd kind iets mag doen wat hij leuk vindt, komen er andere dingen los. Hij ontwikkelt zich en wordt zich bewust van zijn waarde.” Overigens loopt Leijten niet te koop met zijn hoogbegaafdheid. „Ik vind dat niet belangrijk. Iedereen heeft talenten, het gaat erom dat je er wat mee doet.”